

אמרי שפר "ריז"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם שמאריך בתפילתו הרי באותו הזמן הוא מתבטל מדברי תורה, ולכן מאריכים לו ימיו ושנותיו כדי שיוכל להשלים את כל מה שחיסר מלימודו בשעת התפילה. (החתם סופר)

אחרי תפילת ערבית של ראש השנה, מברכים איש את רעהו שיזכו להיכתב ולהיחתם לחיים טובים (רמ"א סי' תקפ"ב סעיף ט' מג"א שם).

"אין מעלת התפילה תלויה במידת הזעקה שזועק האדם בפיו אלא במידת הזעקה שזועק הלב!". (המשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל)

אין קיצורי דרך אל עבר הפסגה. מתקדמים בפסיעות מדודות ובטוחות עד למטרה. בדרך ליעד צוברים הישגים, אך גם כישלונות הן חלק בלתי נמנע בהתקדמות. הערכת המכשול ולמידה מטעויות הן הכנה להמשך העלייה. 'פִּי שָׁבַע יפול צַדִּיק וְקָם צַדִּיק נבנה מתוך שהנפילות חיזקו אותו ומהן למד להתמודד.

אם אדם 'גדול' תוקע בשופר, אף אם "קול דממה דקה ישמע" - שהתקיעות חלושות, בכל זאת "ומלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון"! (הרבי מקוצק)

אם חושש מתולעים, יכול להניח את הסימנים לפניו ויאמר ה'יהי רצון' על ראייתם (במס' הוריות י"ב. הגי' למיחזי, והגם שבמס' כריתות הגי' 'יהא רגיל למיכל', רוב ראשונים גרסו 'למיחזי'. עי' כפה"ח שם ס"ק ו')

אם נמצאים ג' אנשים גדולים בביתו אפילו מקרובים כגון אח ואב, יכולים הם להצטרף ביחד לעשות התרת נדרים כנ"ל (אות ל"ב).

אם נסתכל על הברכה "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", נגלה שיש שם שתי רמות: "שהחיינו" - חיים, "וקיימנו" - קיום. מהו קיום? גם ארון וכיסא קיימים. קיום זה לתפוס מקום במרחב. אבל חיים? פירושם מטרה, שליחות ותכלית. לדוגמה: הרכיבים של שעון הקיום שלו, אך התכלית שלו היא להראות מה השעה.

אתם ניצבים היום" - רמז לראש השנה בו כולם עומדים לדין לפני ה', "מחוטב עציק" רמז ליום ט"ו אב, בו פסקו לכרות את עצי המערכה. "עד שואב מימך" רמז להושענא רבה, יום סיום ניסוך המים, גמר החיתום - אלו ימי הרצון, פסוק זה בא ללמדנו, שאדם יתחיל לעסוק בתשובה כבר בט"ו אב" (שיח הפרשה)

בזוהר הק' למדנו, אתם ניצבים היום - זה ראש השנה. ראש השנה, יום משפט, ניצבים היום כולכם, אחדות עם ישראל. יום תרועה יהיה לכם פירש רבינו 'השפת אמת' יום רעות. במידה זו ממליכים את השי"ת, עלה א-לוהים בתרועה א-לקותו מתעלה מכוח רעות ואחוה. ויהיה בישרון מלך - אימתו - בהתאסף.

"בחיים כל הדברים הטובים חולפים אך גם הדברים הרעים, גם הם חולפים" (מנחם

בגין)

במשך כל יום השבת, אסור לעשות שום דבר להכנה ליו"ט שני, אפילו דבר שאין בו מלאכה, כולל הוצאת מוצרים קפואים מהמקפיא (מט"א סי' תקצ"ח סעיף ח'. שבט הלוי (ע' שכ"ד), ובמקומות ציבוריים והוא שעה"ד יש להקל להכין ע"י נכרי וישאל ש"ח. וראה עוד בח"א (כלל קנ"ג ו) ושעה"צ (סימן תק"ג ס"ק ב), נראה שבשעת הדחק אם יהיה ראוי ליהנות ממנו באותו היום יש מקום להקל.

בספרו "מראש צורים", נאמר: יפה צעקה לאדם בין קודם גזר הדין ובין לאחר גזר הדין, אע"פ שנכתב ונחתם גזר הדין שאינו לטובה, הצעקה להקב"ה מעמקי הלב יש בכוחה לבטל את גזר הדין. לעיתים הצרה מגיעה אל האדם כדי לעוררו לזעוק ולבקש רחמים. לא אחת האדם נמצא ב"תרדמה", בהסתר פנים, וכדי לעוררו מביא עליו הקב"ה ייסורים ורק אז הוא נזכר בקיומו של הבורא. (הרב משה רייס שליט"א)

בספר 'נתיבות המשפט' מובא עצה לעמוד בדין, דהנה מובא בגמרא (פ"ק דסנהדרין) אחד מפסולי העדות הוא "שונא". ומגדירה הגמ' מי נקרא שונא – כל שלא דיבר עם חברו מחמת איבה ג' ימים. אם כן, יראה האדם להסתכסך עם היצר הרע במשך ג' ימים לפני ראש השנה, ובל ישמע בקולו, ובכך יהיה היצר הרע שונא שלו, שעליו נאמר שהוא פסול לעדות, ובהגיע יום הדין, לא יוכל להעיד ולהשטין כנגד האדם על מעשיו הרעים.

בעת מסך הברזל שהפריד את אחינו שברוסיה ציטטו רבים את דברי משה רבנו לפרעה: "שלח את עמי", אך שכחו את המשך הפסוק - "ויעבדוני"! החירות האמיתית היא בבחירה האמיתית של החיים, של "ויעבדוני". כשלוקחים את החיים ועושים מהם נצח.

בפסוק "אם יהיה נדחך בקצה השמים" אם בדחייתך, בעבירותיך, בקצה המחשבה ישנה איזו כוונה לשם שמים, "משם יקבצך ה'" – מהניצוץ הקטן הזה של לשם שמים הנמצא בתוך העבירה, משם יקחך ה'. המחשבה הנעלה הזאת מצילה אותו שלא יפול בנופלים ומביאה אותו לתשובה שלמה.

בראש השנה העבודה היא להפוך את א-לוקים מ"מושל" (מושג אבסטרקטי) ל"מלך" (גורם שיש לנו יחס פנימי דיאלקטי אתו). (הגאון מוילנה)

בראש השנה יזהר לא לכעוס, וכן יזהר מאוד שלא יבכה ויהיה עצוב, אלא ישתדל לשמוח ולשמח את אשתו ובני ביתו ככל יכולתו, ויקנה לאשתו וילדיו דברים המשמחים אותם, כגון: תכשיטים ובגדים. יעזור לעניים כפי יכולתו. הגברים ישמחו בבשר ויין, ועיקר החיוב הוא בבשר בהמה, ואם אינו אוהב בשר בהמה, יאכל עוף.

ברכת המזון הינה סגולה לפקידת עקרות, וכמובא בספר "סגולות נפלאות" (עמוד לט) בשם מהר"ל דיסקין.

בתפילות הימים הנוראים אומרים, "ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה". הרה"צ ר' אשר פריינד היה אומר, שתיקה, ושתיקה, ושתיקה, מעבירין את רוע הגזרה. אנו רואים את זה בתהלים (לח, יד-טו) דוד המלך אומר, 'ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא

יפתח פיו ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות', ומסיים 'חושה לעזרתי אדני-
תשועת . (יצוצי אורה - ספינקא)

"גם המובן מאליו צריך שייאמר לפעמים" (מנחם בגין)

כתיבה וחתימה טובה